

Sopar. Desenes d'antics estudiants va voler participar de la celebració.

Interès. Els organitzadors van haver de modificar l'emplaçament.

L'afluència d'alumnes fa canviar de lloc l'aniversari de l'escola Sant Josep

Unes 600 persones commemoren a Tordera els 125 anys amb un sopar al castell medieval

JORDI MELÉNDEZ

TORDERA

□ Més de 600 persones van participar divendres en el sopar commemoratiu dels 125 anys de l'escola Sant Josep de Tordera. La gran afluència de públic va fer que des de l'organització es canviés la ubicació on es va portar a terme el sopar, que en un principi s'havia de realitzar a la pista coberta de L'Amistat. És per aquest motiu que la trobada dels exalumnes, una de les activitats

que més èxit va obtenir, ja que, fins i tot, hi havia llista d'espera per poder participar-hi, es va realitzar finalment al castell medieval de Tordera.

Satisfacció del centre escolar

El director de l'escola Sant Josep, Àngel Vallecrosa, es mostra molt satisfet per la resposta dels exalumnes i afirma que «tot el poble ha tingut molt interès pels actes que hem organitzat i, sobretot, ha quedat clar en aquest, ja que la gent s'havia d'inscriu-

re». Alhora, el director assenyala que «tots sempre anem a última hora, però, en aquest cas, hi ha hagut molt bona planificació».

Tot i que aquesta és una dels activitats més populars, durant la setmana es van iniciar els actes de commemoració del 125è aniversari de l'escola Sant Josep.

Així, es va portar a terme la conferència al teatre Clavé «L'empremta invisible d'una acció educativa», a càrrec de la germana Mabel Burgell. També, es va

inaugurar una exposició titulada «Records de la nostra història», en la qual es pretén mostrar el dia a dia de l'escola al llarg d'aquests 125 anys.

A banda del sopar, es va portar a terme una missa solemne al vespre prèvia a la multitudinària trobada d'exalumnes. Els actes de celebració del 125è aniversari de l'escola Sant Josep van acabar ahir dissabte amb una jornada de portes obertes, que es va fer de deu del matí a una del migdia.

La Cellera clausura avui l'exposició d'icones amb una conferència

□ LA CELLERA- La població de la Cellera clausura avui diumenge l'exposició d'icones de P-J Ynaraja, una de les col·leccions més importants de l'Estat espanyol.

En la mostra, s'hi ha pogut veure més de 70 icones de diferents països d'arreu del món: bizantines, d'Etiòpia, de Romania, de Polònia o d'Egipte, entre d'altres països.

Durant la clausura de l'exposició, s'organitzarà una conferència a càrrec de Maria Rosa Ferrer, cap de servei de Patrimoni Cultural del Bisbat de Girona, que parlarà sobre l'exposició.

Centre Cultural Parroquial

L'activitat ha estat preparada pel Centre Cultural Parroquial de la Cellera, que ja va organitzar ahir a les 4 de la tarda una caminada fins al pont romànic de Sant Julià del Llor, on es van visitar les obres de restauració del monument i es va recordar que aquesta construcció era el principal eix d'unió entre el poble de Sant Julià i la Cellera de Ter.

La ruta es va desenvolupar pel carril bici i, un cop al terme municipal de Bonmatí (al carrer Vell de Sant Julià), un representant de l'Ajuntament va explicar els treballs que s'han desenvolupat en aquest indret per potenciar-lo. **MARIA NOGUER**

ENTREVISTA

Antonio Majarón

Guanyador de la Cursa de Cambrers de Blanes

«Només vaig entrenar-me un quart d'hora»

CRISTINA GONZÁLEZ

BLANES

Antonio Majarón, de 26 anys, és cambrer de professió des dels 14 anys. Va guanyar la Cursa de Cambrers que se celebra a Blanes cada any. El seu primer lloc li atorga la possibilitat d'assistir a la Cursa de Cambrers de Barcelona, que tindrà lloc el pròxim mes d'octubre. Actualment, treballa al restaurant Can Flores de Blanes, localitat on resideix des de fa 4 anys quan va arribar per quedar-s'hi a viure des de la seva ciutat natal, Sevilla.

Què va sentir en saber que havia guanyat la cursa?

La veritat és que no esperava res perquè era una cursa molt entretinguda i m'ho estava passant bé. Em va sorprendre una mica. Sobretot vaig sentir molta il·lusió perquè em va fer recordar quan era petit i a vegades guanyava alguna carrera, estava una mica nerviós.

Va dedicar molt de temps a entrenar-se?

No gens, només un quart d'hora el dia abans amb algun dels meus companys de feina. A més, al restaurant jo no acostumo a portar safates, com sí vaig haver de fer a la cursa, per-

«La meva feina és darrere la barra, no portar safata»

«La feina requereix molta psicologia perquè és dura mentalment»

Antonio Majarón.

què m'estic darrere la barra. **I com és que els tres primers participants eren del mateix restaurant, Can Flores, què els hi donen allà?**

La veritat és que no ho sé. En el cas dels meus companys potser sí que tenien més pràctica perquè ells serveixen taules al menjador, però jo gairebé sempre he fet de bar-

man.

És el primer any que participava a la cursa?

De fet aquest és el tercer. El primer any ho vaig trobar una mica difícil i l'any passat em van eliminar perquè plovia i vaig caure.

I el vostre cap al restaurant us va premiar d'alguna manera?

Sí, es va portar molt bé perquè ens va regalar a tots tres unes ampolles de cava bo.

I respecte a la seva feina al restaurant, han de servir moltes taules alhora en un mateix servei?

No ens en fan portar moltes, normalment cada cambrer de menjador porta entre unes 6 i 10 taules. Després potser s'han de remuntar algunes taules, però no ens en fan encarregar-nos de més. A la feina tenim aquesta gran sort, perquè així les taules estan millor servides. Jo crec que els cambrers de Can Flores som ràpids servint. **Sobre la cursa de Barcelona, sap més o menys com serà?**

Es fa el mateix recorregut en metres, 100, però m'han posat una mica nerviós perquè diuen que el millor temps està en 13 segons. I jo vaig fer 15 segons i 72 dècimes.

I el premi?

És un viatge a Jamaica, que està molt bé, i 600 euros.

Fa de cambrer des dels 14 anys,

suposo que li deu agradar la seva ocupació...

Sí, sempre m'ha agradat ser *barman*. La feina darrere la barra és molt maca.

I els seus companys de feina, perquè el bon ambient també influeix, oi?

La veritat és que la feina de cambrer suposa tantes hores d'estar al lloc del treball que al final els companys de feina gairebé acaben essent com un germà o un pare si va bé. Tot i que, si no hi ha bon rotllo, també pot ser un enemic el teu company de feina, però en general molt bé.

Tot i això la feina de cambrer és dura, ha pensat mai a deixar-ho?

Sí, un parell de cops.

Què en destaca del que feu els que serviu?

Sempre ha estat una feina de les més complicades i més dures mentalment. Hi juga molt la psicologia.

I pel fet de no tenir festa quan la major part de la gent la té?

En el meu cas m'he arribat a acostumar a fer festa entre setmana, quan els altres treballen. Tot està obert i no hi ha gaire bullici quan surts de festa, que és una cosa que no m'agrada massa.